olnud tema sõdant weel mitte ärarikkunud.

Need kindlad sõnad ei annud wana mehele mitte weel täielist rahu; aga ahnus, liig himu, mis wanadusest inimesest ei tagane, lämmatas kõik järelmõtlemised ja kartused ära ja tema ränd as karjatsega Persia maale.

Kui nemad seima kohta tulnud, kust Dakianos selle kuld tahwli oli leidnud, käskis wana mees mulla wälja kaewata. Warsi leidsiwad nemad ühe raudse ukse, mis karjane tulises otsimise tujus rusikaga tahtis sisse lüüa, ehk kül wõti ukse külles oli. Siis läksiwad nemad üht pimedat maaalust teed mööda edasi, kunni eemal weikene walgus nähtawale tuli. Kui nemad ligemale läksiwad, sai walgus aeg ajalt suuremaks, kunni nemad wiimaks ühe suure lossi ees seisiwad, kus seitse lukku pandud wärawat olnud.

Et iga wärawa külles wõti rippus, tegi Dakianos kohe esimese lahti ja nemad leidsiwad suures kamõris, kuhu nemad astusiwad, iga karwa ilu asju. Teine kamber oli mõõkadega täidetud, kelle käepidemed ja tuped kalli kiwidega loiwad ehitatud. Kolmandamas leidsiwad nemad kõik sugu sõduriistu ja sõameeste riideid, mis rohkeste oliwad kullatud ja kalli kiwidega wälja-ehitatud. Neljandamas oliwad kallid hooste riistad, mis sõariistadega kokkupassisiwad. Wiiendamas ruumis leiti suured kuld ja hõbe pakud hunnikus, kuuendamas walmis tehtud kuld- ja hõberaha ja seitsmendamas põhjatumad suured hunnikud kallid kiwa, kelle hind ja paljus üsna ilma arwamata.

Seda mõõtmata warandust nähes oli waene karjane kui pimedaks saanud ja ahnus hakkas tema südames tärkama. Kord ütles ta äkitselt wana mehe wastu: „Kas sa mõtled ka selle peale, kui tähtjas ja tarwis see on, et meie oma suure leiduse salaja peame?" „Tõeste," wastas wana mees. „Kui kuningas," rääkis Dakianos edasi, „kõige wähema märgi meie saladusest leiab, siis kautame meie kõik ära; kuningas wõtab selle suure waranduse ära ja meie peame läbi wiie põrme wahtima. Kas ma wõin sinu waitolemise peale kindel olla?"

„Kül wõid," wastas wana mees, „ja eks sina seda ei tea, et minu jagu, pool sest waranduset, ka kaduma läheb, kui mina seda saladust wälja lobiseksin?" „Pool?" hüüdis Dakianos ehmatanud, „see on ju enam, kui kõige rikkama kuninga rikkus."

Wana mees wastas: „Kui sul pool näitab liig palju olewat, siis wõid sa mulle ühe weerandi anda."